

Sv. Alberta

DRAUDZES ZIŅAS

2014. gads februāris * Nr. 63

Draudzes brāļi un māsas!

Mūsu pāvests Francisks atzina: “Veikt dialogu ir grūti, bet slik- tāk par tiltu celtniecību ar ie- naidnieku, ir ļaut savai sirdij uz- pūsties no dūsmām pret otru. Šādā veidā paliksim izolēti šajā mūsu sarūgtinājuma rūgtajā zu- pā.” Viņš norādīja, ka kristietim par piemēru jāizraugās Dāvids, kurš uzvar naidu ar pazemību:

“Pazemoties un vienmēr celt tiltu. Vienmēr! Un tā ir kristieša būtība. Nav viegli. Nav viegli! Taču Jēzus to darīja. Viņš pazemojās līdz pat beigām, un norādīja mums ceļu. Kad ir izauguši mūri, izlīgt ir ļoti grūti. Ļoti grūti!” “Nav problēma,” teica pāvests, “**ja dažreiz plīst trauki, vai tas būtu ģimenē, kopienā, dzīvojamajā kvartālā. Svarīgi ir pēc iespējas ātrāk meklēt mieru.** To var darīt ar vārdiem, ar žestiem. Labāk celt tiltus nekā mūrus, kā, piemēram, tādu mūri, kas daudzus gadus šķīra Berlīni. Jo arī mūsu sirdij ir iespē- jams kļūt par Berlīni ar mūri pret citiem.”

Arī mēs mūsu pašu draudzē esam aicināti celt šo saprašanās un dialo- ga tiltu. Tas nav viegli, jo esam dažādi, bet ar Dieva palīdzību un žēlastību viss ir iespējams. Novēlu jums katram piedzīvot sevis veltī- šanos Dievam – konsekrāciju kris- tību sakramentā, kas ir vienotības avots.

Prāvests Krišjānis

Vai zinām, kurā datumā saņēmām Kristības sakramentu?

Šī gada pirmās vispārējās audiences laikā pāvests Francisks iesāka jaunu katehēžu ciklu par sakramentiem. Trešdien, 8. janvārī, Svētais tēvs pievērsās Kristībai. Vai tiešām Kristība ir nepieciešama, lai dzīvotu kristīgu dzīvi un sekotu Jēzum? Vai tas galu galā nav tikai rituāls, Baznīcas formāls akts, lai bērnam dotu vārdu? Francisks atzina, ka mums var rasties šie jautājumi. Viņš parādīja, ka Kristība ir būtiski saistīta ar mūsu ikdienas dzīvi un ietekmē mūsu attiecības ar līdzcilvēkiem. Uzrunājot atsevišķas svētceļnieku grupas, Svētais tēvs mudināja ticīgos neļaut sevi apzagt, proti, nezaudēt savu kristīgo identitāti. Kristība ir sakraments, uz ko balstās mūsu ticība – sacīja pāvests. Pateicoties tam, mēs kļūstam par Dieva bērniem, Jēzus Kristus brāļiem un māsām, un Baznīcas locekļiem. Kristība, Iestiprināšana un Euharistija ir tā sauktie „iniciācijas sakramenti”, kas mūs dara līdzīgus Kungam, un caur kuriem mēs kļūstam par Viņa klātbūtnes un mīlestības dzīvo zīmi.

Jautājumu par to, vai patie-

šām Kristība ir nepieciešama, izgaismo apustulis Pāvils. „Vai jūs nezināt, ka mēs visi, kas esam kristīti Jēzū Kristū, esam kristīti Viņa nāvē? Jo mēs Kristībā līdz ar Viņu esam apbedīti nāvei, lai, kā Kristus caur Tēva godību uzcēlās no miroņiem, tāpat arī mēs dzīvotu atjaunotajā dzīvē” (*Rom 6, 3-4*). Turpinot uzrunu, Francisks uzsvēra, ka Kristība nav formalitāte. Kristīts bērns vai nekristīts bērns – tas nav viens un tas pats. Kristīts cilvēks vai nekristīts cilvēks – tas nav viens un tas pats, jo Kristībā mēs tiekam iegremdēti neizsmeļamajā dzīvības avotā, tas ir, Jēzus nāvē, kas ir vislielākais mīlestības akts kāds jebkad ir redzēts. Pateicoties šai mīlestībai, mēs varam dzīvot jaunu dzīvi, kas vairs nav pakļauta ļaunuma, grēka un nāves varai. Mēs varam dzīvot vienotībā ar Dievu un līdz cilvēkiem.

Uzrunājot uz vispārējo audienci Svētā Pētera laukumā sapulcējušos ticīgos, pāvests jau ne pirmo reizi uzdeva tiem uzdevumu, aizejot mājās, noskaidrot savas Kristības datumu. Visi zina savu dzimšanas dienu un to

svin, bet reti kurš var pateikt, kad ir saņēmis Kristības sakramentu. To nezināt nozīmē aizmirst arī par to, ko Kungs mūsu dzīvē ir darījis. Kristības dienu ir svarīgi zināt, jo tie ir lieli s v ē t k i .

„Mēs esam aicināti izdzīvot savu Kristību ikdienā kā pašreizēju savas dzīves realitāti”, teica pāvests. „Ja mums, neskatoties uz saviem trūkumiem, vajībām un grēkiem, izdodas sekot Jēzum un palikt Baznīcā, tad tas notiek tieši pateicoties sakramentam, caur kuru kļuvām par jaunu radību un ietērpāmies Kristū. Tieši Kristības spēkā mēs tikām atbrīvoti no grēka un ievesti sadraudzībā ar Jēzu un Viņa Tēvu, un kļuvām par jaunas cerības sējējiem. Kristība sniedz mums šo jauno cerību – pārlicību, ka visu dzīvi ejam pa pestīšanas ceļu. Šo cerību ne-

viens nevar mums atņemt, jo cerība nepieviļ. Atcerieties: tas ir patiesi! Cerība uz Kungu nek a d n e p i e v i ļ ! ”

Pāvests Francisks piebilda, ka, tieši pateicoties Kristībai, mēs esam spējīgi piedot arī tiem, kuri mūs apvaino un dara mums ļaunu, un arī viņus mīlēt. Pateicoties Kristībai, atstumtajos un nabadzīgajos brāļos mēs spējam saskatīt paša Kunga vaigu.

Katehēzes noslēgumā pāvests atgādināja, ka neviens nevar nokristīt pats sevi. To Kunga vārdā mēs saņemam no Baznīcas. Mums ir vajadzīgs kāds, kurš to piešķirtu, jo Kristība ir dāvana. Tas ir brālības akts. Baznīca ir tā, kas mūs dzemdina jaunai dzīvei. Svētais tēvs aicināja lūgt Kungu, lai Viņš palīdz mums aizvien labāk apzināties Kristības žēlastības nozīmi un lai mēs būtu savu brāļu vidū par patiesu Dieva klātbūtnes zīmi.

J. Evertovskis / VR

avots <http://>

lv.radiovaticana.va

EVANGELII GAUDIUM – EVANĢĒLIJA PRIEKŠ

1. Evanģēlija prieks piepilda to cilvēku, kuri satiek Jēzu, sirdis un visu dzīvi. Tie, kuri atļauj, lai Jēzus viņus atpestītu, tiek atbrīvoti no grēka, no skumjām, no iekšējā tukšuma, no izolācijas. Ar Jēzu Kristu prieks vienmēr rodas un atjaunojas. Šajā apustuliskajā pamudinājumā vēlos vērsties pie ticīgajiem kristiešiem, lai aicinātu viņus uz jaunu evanģelizācijas posmu, kas ir iezīmēts ar šo prieku, un norādītu Baznīcai ceļus tuvākajiem gadiem.

I. Prieks, kurš atjaunojas un “pielīp” citiem

2. Mūsdienu pasaules lielais drauds ar tās daudzpusīgo un nospiedošo patēriņa klāstu, ir individuālistiskas skumjas, kas dzimst mantkārīgā sirdī, kas pie-

radusi pie ērtībām; kas rodas no slimīga virspusēja prieka meklējumiem, no sevī noslēgušās prāta ievirzes. Kad iekšējā dzīve noslēdzas personiskajās interesēs, tur vairs nav vietas citiem, nabagie vairs neskaitās, Dieva balsī vairs neklausās, nebauda vairs iekšējo prieku par Viņa mīlestību, pazūd entuziasms darīt labu. Šīs briesmas neizbēgami un nepārtraukti apdraud arī ticīgos. Tām nespēj pretoties daudzi un kļūst par aizvainotiem, neapmierinātiem, bezjūtīgiem cilvēkiem. Tā nav cienīgas un piepildītas dzīves izvēle; tas nav tas, ko Dievs vēlas priekš mums; tā nav dzīve Garā, kas izplūst no augšāmcelušā Kristus Sirds.

3. Es iedrošinu visus ticīgos neatkarīgi no tā, kādā vietā un situācijā tie atrodas, jau šodien atjaunot savu personisko tikšanos ar Jēzu Kristu vai vismaz pieņemt lēmumu būt gataviem satikties ar Viņu, meklēt Viņu nemitīgi katru dienu. Nav iemeslu, lai kāds varētu uzskatīt, ka šis aicinājums nav domāts viņam, jo «neviens nav atšķirts

no prieka, kādu mums dāvā Kungs» (Pāvils VI, apustuliskais pamudinājums *Gaudete in Domino* (9. maijs 1975), 22: AAS 67 (1975), 297). Kungs neliks vilties tam, kurš noriskēs, lai veiktu mazu soli Jēzus virzienā. Tad cilvēks pārlicināsies, ka Dievs ar izplestām rokām jau gaidīja, kad viņš nāks.

Tas ir piemērots brīdis, lai pateiktu Jēzum Kristum: «Kungs, es atļāvu sevi piemulķot, atradu tūkstoš veidus, lai aizbēgtu no Tavas mīlestības, taču atkal esmu šeit, lai atjaunotu savu derību ar Tevi. Tu man esi vajadzīgs. Kungs, atpestī mani atkal, paņem mani vēlreiz savās pestījošajās rokās». Cik labi ir atgriezties pie Viņa, kad mēs esam apmaldījušies! Es vēlreiz ar uzvaru atkārtuju: Dievs nekad nepieķūst dāvāt mums piedošanu; tie esam mēs, kas nogurstam lūgt Viņa žēlsirdību. Tas, kurš mūs mudināja, lai mēs piedodam «septiņdesmit septiņas reizes» (Mt 18, 22), rāda mums piemēru: Viņš piedod septiņdesmit septiņas reizes. Un no reizes uz reizi ceļ mūs atkal uz saviem pleciem. Neviens nevar mums atņemt to cieņu, ar

kādu mūs apveltī šī bezgalīgā un nesatricināmā mīlestība. Viņš ļauj mums pacelt galvu un sākt no jauna ar tādu maigumu, kas mūs nekad nepieviļ un vienmēr var atjaunot mūsos prieku. Nebēgsim prom no Jēzus augšāmcelšanās, nekad neuzskatīsim sevi par uzvarētiem, lai kas arī notiktu. Nekas nevar būt stiprāks par Viņa dzīvi, kas mūs virza uz priekšu!

4 Vecās Derības grāmatas parādīja pestīšanas prieku, kuram vajadzēja pārpilnībā izpausties mesijāniskajos laikos:

« Tu tai dosi lielu prieku... » (Is 9, 2).

« Gavilējiet un līksmojiet... » (Is 12, 6).

« Kāp jo augstā kalnā, Ciāna, tu labās vēsts nesēja! Pacel savu balsi ar spēku, Jeruzaleme, tu

labās vēsts nesēja, un nebīsties!» (Is 40, 9)

« Gavilējiet, debesis, priecājies, zeme, un līksmojiet, jūs kalni! Jo Tas Kungs ir iepriecinājis Savu tautu un apžēlojies par nelaimīgajiem.» (Is 49, 13)

« Priecājies no sirds, Ciānas meita! Gavilē, Jeruzalemes meita! Redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis; taisnīgs un tavs palīgs...» (Zah 9, 9).

Iespējams, ka vislielāko iedrošinājumu mēs atrodam pravieša Sofonija grāmatā, kur viņš Dievu parāda kā starojošu svētku un prieka centru, kurš vēlas savai tautai nodot tālāk šo pestījošo prieku.

No jauna izlasīts, šis teksts mani dziļi aizkustina: «Jo Tas

Kungs, tavs Dievs, ir pie tevis, tavs spēcīgais glābējs; Viņš priecāsies par tevi, būs pret tevi mīļš, tev pieņems un skaļi izpaudīs Savu prieku par tevi. » (Sof 3, 17)

Kā atbilde uz Dieva, mūsu Tēva, sirsnīgo aicinājumu: «Bērns, sašķaņā ar savu bagātību, rūpējies par sevi [...]. Neatsakies no laimīgas dienas» (Sīr 14, 11.14), ir prieks, ko mēs piedzīvojam ikdienišķās dzīves sīkumos. Cik daudz maigas tēvišķās mīlestības sajūtam šajos vārdos!

tulkojums no pāvesta Franciska apustuliskā pamudinājuma
Evangelii Gaudium
no poļu val. tulkoja Marika

Atskats uz Alfa kursu

SLAVĒTS JĒZUS KRISTUS!

Vēlējos dalīties savā priekā par piedzīvoto pieredzi, slavējot Kungu, un ŽĒLASTĪBAS LAIKU saistībā ar ALFA kursu!

Ir liels prieks ņemt dalību šajā Alberta draudzes ALFAS kursa 15.-jā izlaidumā!

Šajā reizē arī es varēju atskatīties uz laiku, kuru esmu piedzīvojusi - tieši saistībā ar kalpošanu Alfas kursā! Man pašai tas aizsācās, tāpat kā t. Krišjānim un pirmajai Alfa kursa koordinatorei Anetei (manai māsiņai), 2007. gadā šeit - sv. Alberta draudzē! Pēc iekšējā aicinājuma un pateicoties Kun-

ga dāvātajam *talentam* saistībā ar mūziku, Alfā parasti kalpoju ar muzikālo kalpošanu - proti, spēlējot ģitāru. Muzikālā kalpošana ar slavēšanu un pielūgsmi ir ļoti nozīmīga un svarīga Alfa kursā, tāpat kā brīdis, ar kuru iesākas katra tikšanās pie maltītes. Un, protams, brīnišķīgās lekcijas, kurās katrs rod atbildes uz jautājumiem un kas atbalsojas sirdīs vēl ilgu laiku.

Liels prieks redzot Dieva brīnišķo dāvanu caur Svēto Garu, kurš iedvesmoja Alfa kursa iniciatoru - Nikiju Gambļu dot iespēju ikvienam pašam pacelties pāri jautājumam: -Vai Dzīve ir kas vairāk?- un mēģināt spert pirmos soļus pretī Kristum, Viņu arī atrodot!

Pateicos Dievam, ka, atskatoties uz visu savu kalpošanas laiku Baznīcā daudz dažādās vietās, prieks ir atskārst, ka reizi pa reizei es atkal atgriežos Alfas kursā un secinu, ka nu jau Alfas kursam ir kāda nozīmīga vieta manā sirdī. Izējot no draudzes Alfas, Kungs ar laiku aicina doties tālāk, pie citiem - nest Labo Vēsti par Dieva Mīlestību. Un tā arī es esmu ņēmusi dalību pasākumos gan Sigul-

das, gan Olaines, gan Ventpils draudzēs. Liels prieks ir būt par instrumentu Dieva Rokās, nesot Labo Vēsti arī cietumā - Ilģuciemā sieviešu cietumā un Olaines slēgtā tipa vīriešu cietumā. Kalpošanu cietumā Alfā redzu kā PERSPEKTĪVU. Tas patiesi ir liels prieks, ko varu piedzīvot kopā ar citiem brāļiem un māsām, nesot Labo Vēsti ieslodzījumā. Bieži esmu sev uzdevusi jautājumu: - Kas es esmu, lai tam, kurš ieslodzīts par, iespējams, vissmagāko noziegumu, sacītu: - Dievs tevi mīl! Viņš par TEVI ir atdevis Savu Dēlu JĒZU KRISTU un tevi ir atpestījis no nāves, jo vēlas tev dot Jaunu Dzīvi Savā Dēlā Jēzū Kristū! Mūžīgo Dzīvi! Ja sākumā nespēju sev atbildēt, tad tagad varu droši sacīt, ka Dievs mūs aicina kļūt par Viņa Mīlestības lieciniekiem un sacīt,

ka, neskatoties uz ļaunumu pasaulē, Dievs ir Mīlestība! Un Viņš ir **ĻOTI ĻOTI LABS!** Jā! Patiesi!

Aicinu visus, kurus Dievs aicina kļūt par VIŅA Mīlestības Lieciniekiem, nebīties un doties turp, kurp Viņš aicina nest LABO VĒSTI!!! Ieklausieties savā sirdī!!!

Alfa kurss ir **BRĪNIŠĶĪGS PIEDZĪVOJUMS**, par kuru ir

vērts stāstīt citiem!!! Un arī aicināt!

Alfa kurss nenes sevī ierobežojumus saistībā ar vecumu, konfesionālo piederību, ģimenes stāvokli, bet Svētā Gara brīnišķu darbību ikvienam - dodot atbildes uz dzīves aktuāliem eksistenciāliem jautājumiem, jaunu sadraudzību, kalpošanas un *talentu* dāvanas! Jā! Bez Svētā Gara, kurš dod dzīvību un prieku pārpilnībā, neko nespējam! Arī es. Tādēļ, vēlot nebaidīties

kļūt par Dieva Mīlestības lieciniekiem, aicinu ieklausīties savās sirdīs, kurās iespējams no jauna atbalsojas aktuālais ALFAS kursa devīzes jautājums: **VAI DZĪVE IR KAS VAIRĀK? IEKLAUSIETIES SAVĀ SIRDĪ!**

INGA

Liecība par atgriešanos pie Jēzus Kristus:

Mana pirmā pieredze ar Baznīcu un ticību Dievam sākās kopā ar vecmammu, kura brīžiem vairāk laika pavadīja baznīcā nekā mājās, un tomēr paspēja visus “apčubināt”. Es nesapratu, ko tur tādu dod? Ar vecāku iniciatīvu izgāju svētdienas skolu un, viņu mudināts, gāju kopā ar viņiem uz baznīcu, kur man viss likās tik auksts un nesaprotams. Kam tas vispār vajadzīgs? Lai arī tolaik baznīcā pavadītais laiks man šķita vējā izmests, līdz pat šai dienai atceros prieka un viegluma sajūtu, kas pārņēma izejot no baznīcas. Nezinu, varbūt tas bija tāpēc, ka beidzot var doties ārā vasaras priekos, vai arī, ar šīs dienas prātu domājot, tas bija Dieva pieskāriens.

Tā nu es augu, gāja laiks un beidzās bērnības vasaras un līdz

ar to arī regulārā “piespiedu” un uzreiz sapratu, ka man uz tu-
bazu baznīcas dzīve. Dzīve lieliem
solīem gāja uz priekšu - kā mil-
zīgs, ogleņš piekrauts vilciens.
Šobrīd grūti saprast, kā spēju to
visu pavilkt, jo ļoti daudz ko da-
rīju: jaunībā - tautiskās dejas, tad
sports, biju aktīvs gan skolas,
gan arī sabiedriskajā dzīvē, tad
nāca studijas, mīlestība, attiecī-
bas, bet Dievs bija nolikts no tā
visa kaut kur malā. Ticība Die-
vam bija, bet tā bija nekonkrēta,
ļoti vispārīga. Sekoja vilšanās
dzīvē, attiecībās un sevī, cieša-
nas, meklējumi pēc kaut kā garī-
ga, līdz vienā dienā sabruku un
piedzīvoju dziļu iekšēju krīzi -
tas bija manas dzīves bankrots.

Krīzes laikā ar mammas
palīdzību pirmo reizi dzīvē pats
aizgāju uz baznīcu – mājām tu-
vāko sv. Alberta draudzes diev-
namu. Bija ļoti grūts laiks, jo sa-
pratu, cik daudz esmu grēkojis,
biju šokā par sevi. Līdz tam li-
kās, ka dzīvoju normāla un pie-
tiekami laba cilvēka dzīvi. 15
gadus nebiju bijis pie grēksū-
dzes, biju pavisam aizmirsis Die-
vu.

Tajā dienā, kad pirmo reizi
pēc ilgā pārtraukuma biju baznī-
cā, pamanīju pie sludinājuma
dēļa ALFAS kursa uzaicinājumu

un uzreiz sapratu, ka man uz tu-
rieni ir jāiet, jo savādāk ar mani
būs cauri. Paralēli tam vienā va-
karā pēc baušļiem veicu sirdsap-
ziņas izmeklēšanu un aizgāju uz
baznīcu ar drebošām kājām izsū-
dzēt grēkus un lūgt Dievam pie-
došanu, apņēmos laboties. AL-
FAS kurss priekš manis bija glā-
biņš, jo sakārtoja un atjaunoja iz-
prati par kristietību un Jēzus Kris-
tus nozīmi. Kopš tās dienas, katru
svētdienu gaidu kā lielus svētkus,
kad var svinēt Svēto Misi un at-
jaunot attiecības ar Dievu un
draudzi. Ļoti uzrunāja un palīdzē-
ja tēva Krišjāņa pieeja komunikā-
cijā un ticības dzīves mācībā.

Ejot uz ALFAS kursiem,
vienu dienu sapratu, ka man dzīvē
ir jāizdara nopietna izvēle, jāiz-
met viss vecais un jāpieņem Jēzus
Kristus. Tas bija tiešām grūti, iek-
šēji es miru nost, bet, pateicība
Dievam, man izdevās iekšēji pie-
ņemt Jēzu Kristu par savu Kungu
un Glābēju!

Tad sākās brīnumi, kas lie-
cina par to, ka Kristus Gars ir
dzīvs un spēj dziedināt sirdi un
miesu. Sāku līst ārā no bedres,
solī pa solim, atguvu cerību un
paļāvību uz Dievu un dzīvi, kļuvu
priecīgs. - **Jo Es zinu, kādas
Man domas par jums,- saka tas**

Kungs,- miera un glābšanas domas un ne ļaunuma un ciešanu domas, ka Es jums beigās došu to, ko jūs cerat.- (Jeremijas 29:11).

Arī šodien turpinu iesākto ticības dzīvi, esmu iesaistījies sv. Alberta draudzē, lasu Bībeli, lūdzos, cīnos ar savām vajībām, piedzīvoju līdz šim nepieredzētu tuvumu attiecībās ar vecākiem un mācos dzīvot ar jaunu elpu.

No sirds pateicos saviem tuvajiem, ALFAS kursa komandai, visai Katoļu garīdzniecībai un Jēzum Kristum, kas mani izglāba, pateicība Dievam Tēvam

un Svētajam Garam.

Novēlu visiem brāļiem un māsām stiprināties Jēzū Kristū un sekot viņa Vārdam. Vienmēr atcerēties kristieša formuliņu: “Lūgt, meklēt un klauvēt“. Lai Dieva miers un prieks Jūsu sirdīs un ģimenēs!

Ar cieņu, Jānis

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Sv. Mise par pirms dzimšanas mirušo bērnu ģimeņu dzimtas ciltskoka dziedināšanu un atbrīvošanu – Aizlūgums notiek to ģimeņu nodomā, kuru bērniņi ir apbedīti Dvēseļu dārzā, kā arī to ģimeņu nodomā, par kurām ir ziedots speciālā šai Sv. Misei paredzētajā lādītē sv. Alberta baznīcā. **Katra mēneša 3. trešdienā plkst. 18:00. Aizlūgums – 19. februārī.**

Aicinām uz īpašu kopīgu lūgšanu visus, kas ilgstoši slimo - cieš

no fiziskām un garīgām sāpēm, visus, kuru mīļie un tuvie cilvēki nevar ierasties.

Aizlūgšanā, pateicībā vai ciešanās mēs būsīm Jēzus Kristus Visvētākajā Altāra Sakramentā priekšā. Lūgšana notiks 20. februārī mūsu draudzē pēc vakara sv. Mises plkst. 18:00.

23. februārī plkst. 15:00 kustība „*Laulāto tikšanās*” kopā ar draudzes priesteri organizē ikmē-

neša tikšanos laulātiem pāriem, kuri bijuši rekolekcijās vai izgājuši saderināto un iemīlējušos tikšanās kursus. Sīkāka informācija pie **Daiņa un Baibas, tālr. 29158076**

Svētdienas klusuma stunda

Pestītāja priekšā

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek **Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija** pēc Sv. Mises plkst. **9:00** līdz 11:00. **Īpaši pēc Svētās Mises plkst. 11:00 līdz 18:00.** - aicinām visus palikt klusā

lūgšanā kopā ar Svētajā Hostijā apslēpto Pestītāju, tā padziļinot personisko saikni ar Viņu.

Trešdienas vakari kopā ar Svēto Jāzepu

Katru trešdienu pēc vakara Svētās Mises plkst. 18:00 mēs lūdzamies Rožukroņa noslēpumu un Litāniju Sv. Jāzepa godam un lūdzam Viņa aizbildniecību mūsu draudzei.

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

2.februāris, svētdiena — Kunga prezentācija, svētki, konsekrēto personu diena. Sv. Mises plkst. **8:00, 9:00, 11:00, 13:00 un 18:00.** Sveču svētīšana.

5.februāris, trešdiena – Sv. Agate, jaunava un mocekļa, piemiņas diena – tiks svētīta maize un ūdens. Sv. Mises plkst. **8:00 un 18:00.**

11.februāris, otrdiena – Vissv. Jaunava Marija - Lurdas Dievmāte, piemiņas diena. Vispasaules slimnieku diena – svētība slim-

niekiem. Sv. Mises plkst. **8:00 un 18:00.**

14.februāris, piektdiena – sv. Cirila, mūka, un sv. Metodija, bīskapa – Eiropas aizbildņu svētki. Svētās Mises: **8:00 un 18:00.**

22.februāris, sestdiena – Sv. Apustuļa Pētera katedras svētki. Svētās Mises: **8:00 un 18:00 .**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdie-

nās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku

dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no
plkst. 9:00 līdz 12:00 un no 14:00
līdz 17:00

piektdienās no plkst. 14:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79;

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

13:00 krievu valodā (jaunums)

18:00 latviešu valodā

(ar ģimenēm, jauniešiem un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**